

καὶ αἱ δύο θάλασσαι, ἡ Μεσόγειος καὶ Ἀδριατικὴ, ἔβριθον ὑπαλλήλων ἐνασχολουμένων ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν προμήθειαν τῶν καλλιτέρων φαγητῶν καὶ τῶν ἐκλεκτοτέρων ἰχθύων διὰ τὰ πολυτελῆ συμπόσια τοῦ Αὐτοκράτορος, ὅστις ἐγευματίζεε τετράκις τῆς ἡμέρας μεταχειριζόμενος μεταξὺ τῶν φαγητῶν του ἐμετικὸν ὅπως κενώνῃ τὸν στομάχον καὶ τὸν πληροῖ ἐκ νέου. Λέγεται προσέτι ὅτι ἦτο τάσῃ καὶ λιόδουλος ὥστε πολλάκις διαρκούντων τῶν ἱερῶν θυσιῶν εἶδον αὐτὸν ἀρπάζοντα τὰ ἐντόσθια τῶν ζώων ἡμίψητα ἀπὸ τὴν πυρὰν καὶ καταβρογχίζοντα αὐτὰ ἐνώπιον τοῦ περιστῶτος πλήθους. Ὅσάκις δὲ εἶδοποιεῖ τοὺς φίλους του ὅτι ἤθελε τιμῆσαι τὴν τράπεζάν των διὰ τῆς παρουσίας του οὗτοι ἔτρεμον γνωρίζοντες ὅποια συμφορὰ τοῖς ἐπεφυλάσσετο, διότι ἐν μόνον γεῦμα τοῦ Αὐτοκράτορος ἠδύνατο νὰ τοὺς καταστρέψῃ. Ὁ ἀδελφὸς του, Λούκιος Βιτέλλης τῷ προσέφεραν εἰς ἓν γεῦμα 2,000 ἰχθύας καὶ 7,000 στρουθίων τὸν μυελόν. Τὰ ἔξοδα τῆς Αὐτοκρατορικῆς τραπέζης ἀνέβαιναν εἰς 7,000,000 λίρας. εἰς τὸ διάστημα 4 μηνῶν. Εἰς τὰς ἀποθήκας τῶν ἀνακτόρων ὑπῆρχον πάντοτε χιλιάδες στρουθίων, γλώσσαι, μυελοὶ ταῶν καὶ οὐραὶ ἐγγελεύων.

ΜΑΚΡΟΒΙΟΤΗΣ.—Ἐν τινὶ χωρίῳ τῆς Μοραβίας ζῇ χωρικός τις ἡλικίας ἑκατὸν πενήτηντα ἑπτὰ ἐτῶν, καταγινόμενος εἰσέτι εἰς ἀγροτικὰς ἐργασίας. Ἐσχάτως, ὁ ἐφημέριος τοῦ χωρίου ἰδὼν ἐν τοῖς βιβλίοις τῆς ἐκκλησίας ὅτι ἐν τῇ ἐνορίᾳ του ὑπῆρχε τοιαύτης ἡλικίας ἄνθρωπος καὶ περίεργος ὢν νὰ τὸν ἴδῃ ὀφθαλμοφανῶς, τῷ ἔστειλεν ἄμαξαν ὅπως τὸν παραλάβῃ· ὁ γέρον ἐδέχθη μὲν ἀλλ' ἐπὶ τῷ ὄρῳ νὰ ὑπάρῃ πεζὴ καὶ ὄχι ἐφ' ἀμάξῃ, ἀπελθὼν δὲ παρὰ τῷ ἐφημερίῳ τῷ ἐδιηγήθη ὅτι διῆλθε τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ βίου του ἐν τῇ καλύβῃ του, ὅτι ὑπῆρξε στρατιωτικὸς καὶ ὅτι ἐνυμφεύθη ἐκ δευτέρου εἰς ἡλικίαν ἐννεήκοντα ἐτῶν. Τὸ γάλα καὶ τὰ γεώμηλα ἦσαν πρὸ ἱκανοῦ χρόνου ἡ κυριωτέρα τροφή του.

ΠΟΙΗΤΕΣ.

Η ΓΥΝΗ.

La donna é mobile qual pium'al vento...
(Rigoletto.)

Ἐγνώριζον πῶς ὁ καιρὸς τὰ πάντα μεταβάλλει,
Καὶ μ' ὅλα ταῦτα ὁ μωρὸς ἐπείσθην στιγμὴν μίαν
Ὅτ' εἰς τὰ στήθη γυναικὸς ὁ ἔρως πάντα θάλλει·
Λησμόνησα πῶς ἀσταθὴ ἔχ' ἡ γυνὴ καρδίαν.

Ἡ μάγος μὲ τὸ βλέμμα τῆς πρῶτον μᾶς μηχαντίζει,
Μὲ ὑποσχέσεις ἔπειτα μὲ ὅρκους καὶ λατρείαν,
Ἐπούλως τὴν καρδίαν μας ἐλκύει καὶ φλογίζει,
Πλὴν τέλος εἰς τὴν πάθος μας δεικνύει ἀπιστίαν.

ὦ! διατί εἰς τὰ στήθη σου ὁ ὄφις ἐμφωλεύει;
Ἡ διατί ὁ οὐρανὸς σὲ ἔπλασεν, ὦ Γύναι;
Ἀπὸ τοῦ παντοδύναμον βλέμμα σου γοητεύει
Καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐξέρχονται τοῦ κόσμου αἱ ὁδὸναι!

Ὀν δόλιον καὶ ὑπουλον, τὸ κάλλος τῆς μορφῆς σου
Τὸν κόσμον ὅλον ἀπατάς, καὶ ἕκαστος νομίζει
Ὅμοία τοῦ προσώπου σου ὅτ' εἶναι κ' ἡ ψυχὴ σου·
Ἀκούει, οἴμοι! ὁ μωρὸς τοὺς ὅρκους σου κ' ἐλπίζει!

Πλὴν τέλος ἔρχεται στιγμὴ, στιγμὴ πικροῦ θανάτου,
Καθ' ἣν ὁ πάλας πείθεται παράκκιρα ὅτ' ὅλοι
Οἱ ὅρκοι ἦσαν χίμαρις, φροῦδα τὰ ὄνειρά του
Καὶ ζοφεροὶ οἱ πρωταυγεῖς τοῦ οὐρανοῦ του θάλοι!...

Μ. Μ. ΠΑΠΙΑΣ.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

— Κατεκοιμάτιασαν τὸν βασιλέα... Ἐλήστευσαν τὸν βασιλέα... Εἶπε πρῶτον τινὰ ὠχρὸς καὶ πνευστιῶν ὁ ὑπάστυνός μοι πρὸς τὸν διευθυντὴν τῆς ἀστυνομίας τῆς Ῥώμης.

— Τί τρέχει; τί συνέβη;

— Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν δύο Σικελιῶν, τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ τῆς Κύπρου ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ, δὲν ὑπάρχει πλέον...

— Καὶ πῶς;

— Χθὲς, δέκα ἡγσταὶ ἐδίασαν τὰ βασιλικά ἀνάκτορα καὶ τὸν βασιλέα ἀντιστάντα ἐμέλισαν εἰς 1124 τεμάχια ἅπερ καὶ διμερίσαντο.

— Καὶ ποῖαι εἶναι αὐτοὶ οἱ λησταί, καὶ πόσα τεμάχια ἔλαθεν ἕκαστος;

— Ἰσα, ἴσκι, αὐτὸ δὲν ἐδυνήθη ν' ἀνακαλώψω ἀκόμη· ἐδῶ χρειάζονται μυαλὰ μὲ τὸ κοφίνι...

Τῷ λέτῃ τοῦ αἰνίγματος δωρηθήσεται ἐν ἑκ τῶν καλλιτέρων μυθιστορημάτων.

ΛΥΣΙΣ

τοῦ ἐν τῷ Θ'. τεύχει προβλήματος.

Τὸ ἐν τῷ Θ'. πρόβλημα ἔλεσεν ὁ Κ. Ε. Σεμελάς· ἔχει δὲ ὡς ἐφεξῆς:

Οἱ διαιροῦντες τὸ 45 ἀριθμοὶ εἰσὶ: 8: 12: 20: 5.